JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

F. G. JACOBS

17 päivänä marraskuuta 2005 [1]

1. Käsiteltävänä olevassa asiassa Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (alueellinen muutoksenhakutuomioistuin, 's-Hertogenbosch) kysyy, estääkö yhteisön oikeus Alankomaita kantamasta kansallisia sosiaalivakuutusmaksuja korkotulosta, jonka Alankomaihin sijoittautunut yhtiö suorittaa Belgiassa asuvalle Alankomaiden kansalaiselle, johon asetuksen N:o 1408/71 nojalla sovelletaan sekä Alankomaiden että Belgian sosiaaliturvalainsäädäntöä. [2]

2. Kysymys on tullut esille asiassa, jossa asianosaisina ovat Piatkowski ja toimivaltaisen veroviranomaisen verotarkastaja.

Asiaa koskeva yhteisön lainsäädäntö

3. Asetuksen N:o 1408/71 II osastossa esitetään joukko oikeussääntöjä, joiden perusteella ratkaistaan sovellettava sosiaaliturvalainsäädäntö niiden henkilöiden osalta, joihin asetusta sovelletaan. Sääntöjen perusperiaatteena on, että palkatussa työssä olevaan työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan sovelletaan samanaikaisesti ainoastaan yhden jäsenvaltion lainsäädäntöä (yhden ainoan sovellettavan lainsäädännön periaate). Näin ollen asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei 14 c artiklasta tai 14 f artiklasta muuta johdu, henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia. Tämä lainsäädäntö määrätään tämän osaston säännösten mukaisesti."

4. Yhden ainoan sovellettavan lainsäädännön periaatetta sovelletaan henkilöihin, jotka

1 – Alkuperäinen kieli: englanti.

2 – Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2). Asetuksen teksti, sellaisena kuin se on muutettuna, sisältyy asetuksen N:o 1408/71 muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta 2.12.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 118/97 liitteessä A olevaan I osaan. Käsiteltävänä olevassa asiassa kysymyksessä olevia säännöksiä muutettiin edelleen (vaikka muutos ei ole asiaan vaikuttava) 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1606/98 (EYVL L 209, s. 1) 25.7.1998 lukien.

ovat palkatussa työssä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa[3], henkilöihin, jotka toimivat itsenäisinä ammatinharjoittajina useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa[4] ja (yleisen säännön mukaan) henkilöihin, jotka ovat palkatussa työssä yhdessä jäsenvaltiossa ja toimivat itsenäisinä ammatinharjoittajina jossain toisessa jäsenvaltiossa.[5]

5. Kuten asetuksen 13 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, II osastossa mainitaan vain kaksi poikkeusta edellä mainitusta periaatteesta.

6. Asetuksen 14 f artikla koskee samanaikaisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa virkamiehenä työskenteleviä henkilöitä. Käsiteltävänä olevassa asiassa kysymys ei ole tästä.

7. Asetuksen 14 c artiklan a alakohta sisältää yleisen säännön, jonka mukaan henkilö, joka samanaikaisesti on palkatussa työssä jäsenvaltion alueella ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii palkatussa työssä.

8. Asetuksen 14 c artiklan b alakohdassa tätä sääntöä täsmennetään tiettyjen tapausten osalta. Asetuksen 14 c artiklassa säädetään seuraavaa:

"Henkilö, joka samanaikaisesti on palkatussa työssä jäsenvaltion alueella ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, on:

– –

b) liitteessä VII mainituissa tapauksissa:

– sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii palkatussa työssä – – ja

– sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana – –."

3 – Asetuksen N:o 1408/71 14 artiklan 2 kohta.
4 – Asetuksen N:o 1408/71 14 a artiklan 2 kohta.
5 – Asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan 1 kohdan a alakohta.

9. Asetuksen N:o 1408/71 liitteessä VII luetellaan tapaukset, joissa henkilöön sovelletaan samanaikaisesti kahden jäsenvaltion lainsäädäntöä, seuraavasti:

"1. Itsenäinen ammatinharjoittaminen Belgiassa ja työskentely palkattuna työntekijänä toisessa jäsenvaltiossa."

Asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö

10. Kysymyksessä olevana ajankohtana Alankomaiden sosiaalivakuutuslainsäädännön mukaan muualla kuin Alankomaissa asuva, joka oli tuloverovelvollinen Alankomaissa tehdystä palkatusta työstä, oli pakollisesti vakuutettuna Alankomaiden neljän yleisen sosiaalivakuutusjärjestelmän piirissä. [6]

11. Tällaisen henkilön oli myös maksettava kansalliseen vakuutukseen liittyviä vakuutusmaksuja. [7]

12. Muualla kuin Alankomaissa asuvan henkilön suoritettavien maksujen määrä laskettiin vakuutetun Wet op de inkomstenbelasting 1964 -nimisessä laissa (tuloverolaki) tarkoitetun verotettavan kotimaisen tulon perusteella. [8]

13. Verotettava kotimainen tulo määriteltiin kotimaiseksi bruttotuloksi, [9] jolla puolestaan tarkoitettiin kaikkea kotimaista tuloa, mukaan luettuna i) palkatusta työstä saatava tulo ja ii) nettotulo, joka syntyy sellaisen Alankomaihin sijoittautuneen yhtiön veloista, jossa saajalla on merkittäväksi määritelty intressi, ja jos tämä intressi ei kuulu jonkin yrityksen varoihin. [10]

14. Alankomaissa asuvan tilanteessa kansallisten vakuutusmaksujen määrä laskettiin vakuutetun Wet op de inkomstenbelastingin mukaisten kokonaistulojen perusteella.

6 – Algemene Ouderdomswetin (yleinen vanhuuseläkelaki) 6 §:n 1 momentin b kohta ja vastaavat säännökset laeissa Algemene nabestaandenwet (yleinen perhe-eläkelaki), Algemene Kinderbijslagwet (yleinen perhe-etuuslaki) sekä Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (yleinen erityisistä sairauskuluista annettu laki).

7 – Wet financiering volksverzekeringen -nimisen lain (laki sosiaalivakuutuksen rahoittamisesta) 6 §.

8 – Wet financiering volksverzekeringenin 7 ja 8 §.

9 – Wet op de inkomstenbelastingin 48 §:n 3 momentti.

10 – Wet op de inkomstenbelastingin 49 §:n 1 momentin c kohdan 1 ja 4 alakohta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

15. Kansallinen tuomioistuin esittää pääasian taustan seuraavasti.

16. Piatkowski, jolla on Alankomaiden kansalaisuus, asui Alankomaissa vuoteen 1996 saakka, jolloin hän muutti Belgiaan. Hän asui Belgiassa koko vuoden 1998, jonka aikana hän työskenteli sekä Alankomaissa että Belgiassa.

17. Alankomaissa hän työskenteli Alankomaihin sijoittautuneen yhtiön Vanderheide Beheer BV:n johtajana (jäljempänä Vanderheide). Vanderheiden omistaa kokonaan Belgiaan sijoittautunut yhtiö Marlon NV, jonka kaikki osakkeet ovat Piatkowskin ja hänen puolisonsa omistuksessa. Vanderheiden Piatkowskille maksama palkka on Alankomaissa verotettavaa tuloa palkkatyöstä maksettavana tulona. Niinpä hän oli Alankomaiden sosiaalivakuutuslainsäädännössä tarkoitettu pakollisesti vakuutettu ja näin ollen velvollinen suorittamaan vakuutusmaksuja.

18. Belgiassa Piatkowski työskenteli yhden tai useamman Belgiaan sijoittautuneen yhtiön johtajana. Belgian sosiaaliturvalainsäädännön mukaan nämä toiminnat olivat muuta kuin palkattua työtä.

19. Piatkowskilla oli saatava DuvedeC BV:ltä, joka oli Alankomaihin sijoittautunut yhtiö, jonka osakepääomasta 41 prosenttia oli Vanderheiden omistuksessa. Piatkowski sai vuonna 1998 tästä saatavasta korkosuorituksen. Koska tämä korko täytti Wet op de inkomstenbelastingin 49 §:n 1 momentin c kohdan 4 alakohdan mukaiset edellytykset, [11] Alankomaiden lain mukaan se oli osa Piatkowskin verotettavaa kotimaista tuloa.

20. Näin ollen verotarkastaja sisällytti korkosuorituksen arviointiperusteeseen, jota käyttämällä laskettiin Piatkowskin Alankomaissa vuodelta 1998 maksettavat vakuutusmaksut.

21. Belgiassa korkosuoritusta ei otettu huomioon laskettaessa Piatkowskin kansallisia sosiaalivakuutusmaksuja kyseiseltä vuodelta. [12]

22. Piatkowski katsoo, että asetuksen N:o 1408/71 nojalla toimivalta sosiaalivakuutusmaksujen kantamiseen korosta on hänen asuinpaikkansa perusteella Belgialla.

11 - Ks. edellä 13 kohta.

12 - Komission mukaan velan korkoa pidetään Belgiassa irtaimesta omaisuudesta syntyvänä tulona ja sillä ei ole merkitystä laskettaessa sosiaalivakuutusmaksuja, jotka perustuvat yksinomaan ansiotuloon.

23. Kansallinen tuomioistuin on epävarma asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdan oikeasta tulkinnasta. Tämän vuoksi se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan kysymyksen:

"Estääkö yhteisön oikeus ja erityisesti oikeus vapaaseen liikkuvuuteen sekä asetuksen N:o 1408/71 (sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 1998) 14 c artiklan b alakohta sen, että Alankomaissa peritään sosiaalivakuutusmaksua korosta, jota yhtiö, jonka kotipaikka on Alankomaissa, maksaa Belgiassa asuvalle henkilölle, johon sovelletaan asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdan nojalla, tulkittuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan 1 kohdan kanssa, sekä Alankomaiden että Belgian sosiaaliturvalainsäädäntöä?"

24. Alankomaiden hallitus ja komissio ovat esittäneet kirjalliset huomautuksensa. Asian suullista käsittelyä ei ole vaadittu eikä pidetty.

Asian arviointi

25. Sekä Alankomaiden hallitus että komissio katsovat, että ennakkoratkaisukysymykseen tulisi vastata kieltävästi. Olen samaa mieltä.

Sovellettava lainsäädäntö

26. Ensi näkemältä tosiseikat asettuvat suoraan 14 c artiklan b alakohdan soveltamisalaan: Piatkowski on samanaikaisesti palkatussa työssä jäsenvaltion alueella ja itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, kuten 14 c artiklassa yleisesti edellytetään, ja erityisesti hän toimii liitteessä VII tarkoitetuin tavoin itsenäisenä ammatinharjoittajana Belgiassa ja työskentelee palkattuna työntekijänä toisessa jäsenvaltiossa, kuten 14 c artiklan b alakohdassa edellytetään.

27. Tämän tilanteen varalta 14 c artiklan b alakohdassa säädetään, että hän on kummankin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, mikä merkitsee poikkeusta asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 1 kohdan mukaisesta yleisestä säännöstä, jonka mukaan henkilöt, joihin asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia.

28. Käsiteltävänä olevaa asiaa voidaan tarkastella niiden aiempien asioiden valossa, joissa yhteisöjen tuomioistuinta on pyydetty tulkitsemaan 14 c artiklan b alakohtaa.[13] Kussakin oli kysymys siitä, voidaanko vakuutettu, joka on samanlaisessa tilanteessa kuin Piatkowski, velvoittaa kyseisen säännöksen

13 – Asia C-340/94, De Jaeck, tuomio 30.1.1997 (Kok. 1997, s. I-461); asia C-221/95, Hervein ja Hervillier, tuomio 30.1.1997 (Kok. 1997, s. I-609; asia Hervein I) sekä yhdistetyt asiat C-393/99 ja C-394/99, Hervein ym., tuomio 19.3.2002 (Kok. 2002, s. I-2829; asia Hervein II).

nojalla suorittamaan maksuja kahteen eri sosiaaliturvajärjestelmään. Asiassa De Jaeck ja asiassa Hervein I argumentoitiin, että yhtiön johtajat olivat itse asiassa itsenäisiä ammatinharjoittajia, vaikka asianomainen jäsenvaltio [14] luokittelikin heidät palkatuiksi työntekijöiksi. Asetuksen N:o 1408/71 [15] 14 a artiklan 2 kohdan nojalla kantaja kummassakin asiassa oli näin ollen ainoastaan asuinpaikkajäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännön alainen. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi kummassakin asiassa, että asetuksen N:o 1408/71 14 a ja 14 c artiklaa sovellettaessa palkatun työn ja itsenäisen ammatinharjoittamisen käsitteillä tarkoitetaan toiminnan lajeja, jotka on määritelty tällaisiksi sen jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännössä, jonka alueella toimintaa harjoitetaan. Asiassa Hervein II kantajat argumentoivat, että 14 c artiklan b alakohta (tuolloin 14 c artiklan 1 kohdan b alakohta) [16] ja liite VII olivat EY 39 ja EY 43 artiklan vastaisia siltä osin kuin niissä säädettiin, että henkilö, joka työskentelee jossakin jäsenvaltiossa ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisessa jäsenvaltiossa, on näiden kummankin jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Yhteisöjen tuomioistuin ei hyväksynyt tätä väitettä.

29. Käsiteltävänä olevassa asiassa Piatkowski ei kiistä sitä, että hän on kahden eri sosiaaliturvajärjestelmän alainen, mutta ei hyväksy sitä, että juuri Alankomaat, eikä Belgia, haluaa sisällyttää korkosuorituksen arviointiperustaan. Piatkowski pitää tätä yhteisön oikeuden vastaisena.

30. Kansallinen tuomioistuin huomauttaa, että 14 c artiklan b alakohdan alkuperäisen sanamuodon mukaan [17] oli mahdollista soveltaa samanaikaisesti kummankin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä "niiden alueella harjoitetun toiminnan osalta"; tämän sanamuodon mukaisesti kukin asianomaisista jäsenvaltioista voi kerätä vakuutusmaksuja vain omalta alueeltaan saaduista tuloista. [18] Kansallinen tuomioistuin hyväksyy sen, että 14 c artiklan b alakohdan nykyinen versio ei sisällä vastaavaa, mutta huomauttaa, että asetuksen N:o 3811/86, [19] jolla otettiin käyttöön kyseinen versio 1.1.1987 lukien, johdanto-osan perustelukappaleet eivät sisällä mitään, mikä osoittaisi, että tarkoitus olisi ollut tehdä merkittäviä muutoksia. Jos 14 c artiklan b alakohdan nykyistä versiota pitäisi soveltaa samalla perusteella kuin sitä edeltänyttä versiota, käsiteltävänä olevassa tapauksessa olisi ratkaistava, ovatko korot Belgiassa vai Alankomaissa saatua tuloa.

14 - Asiassa de Jaeck Alankomaat ja asiassa Hervein I Ranska.

15 - Kyseisessä säännöksessä säädetään pääasiallisesti, että kahden tai useamman jäsenvaltion alueella toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän asuu.

16 - Lisättiin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 laajentamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 12.5.1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1390/81 (EYVL L 143, s. 1).

17 - Ks. alaviite 16.

18 - Alaviitteessä 13 mainittu asia De Jaeck, tuomion 40 kohta.

19 - Asetuksen N:o 1408/71 muuttamisesta 11.12.1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3811/86 (EYVL L 355, s. 5).

31. Kuten Alankomaiden hallitus käsiteltävänä olevassa asiassa toteaa, ilmaus "niiden alueella harjoitettavan toiminnan osalta" menetti merkityksensä, kun säännöksen sanamuoto muutettiin. 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdan alkuperäinen versio oli seuraavanlainen:

"Henkilö, joka samanaikaisesti on palkatussa työssä yhden jäsenvaltion alueella ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, on

– –

b) liitteessä VII mainituissa tapauksissa, kunkin jäsenvaltion lainsäädännön alainen niiden alueella harjoitettavan toiminnan osalta."

32. Muutettuun versioon sisältyy nyt kuitenkin liitteessä VII mainittujen tapausten osalta, että vakuutettu on työskentelyn osalta sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa hän työskentelee, ja itsenäisen ammatinharjoittamisen osalta sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa hän harjoittaa ammattiaan.

33. Niinpä pysyn asiassa Hervein II antamassani ratkaisuehdotuksessa esittämässäni kannassa, jonka mukaan se, että ilmaus "niiden alueella harjoitettavan toiminnan osalta" poistettiin asetuksen 14 c artiklan 1 kohdan b alakohdasta, kun säännöstä muutettiin asetuksella N:o 3811/86, ei vaikuta säännöksen olennaiseen merkitykseen.[20] Kuten myös totesin asiassa Hervein II, tämä merkitsee kuitenkin vain sitä, että 14 c artiklan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvia ei voida velvoittaa maksusuorituksiin *saman tulon osalta*[21] useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Tämä on asetuksen N:o 1408/71 taustalla vaikuttava perusperiaate.[22] Käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei ole viitteitä tällaisesta kaksinkertaisesta maksusta: kansallinen tuomioistuin itse asiassa toteaa nimenomaisesti, että korkosuorituksia ei oteta huomioon laskettaessa maksujen suuruutta Belgiassa.

Korkosuorituksen sisällyttäminen arviointiperustaan

34. Käsiteltävänä olevassa asiassa on pikemminkin kysymys siitä, että Piatkowskin suoritettavat maksut nousevat, kun arviointiperustaan sisällytetään korkosuoritus. Piatkowski näyttää katsovan, että toimivalta periä kansallisia sosiaalivakuutusmaksuja tästä suorituksesta on Belgialla ja sitä ei tulisi

20 – Mainittu alaviitteessä 13, tuomion 60 kohta.

21 – Tuomion 60 kohta; kursivointi tässä.

22 – Ks. asia C-68/99, komissio v. Saksa, tuomio 8.3.2001 (Kok. 2001, s. I-1865, 25 kohta).

tämän vuoksi ottaa huomioon arvioitaessa niiden sosiaalivakuutusmaksujen perustaa, jotka hänen on suoritettava Alankomaissa. Kansallinen tuomioistuin toteaa, että se "ei ole havainnut asetuksessa mitään sellaista selvää seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että tällaiset tulot liittyvät vain toiseen kyseisistä jäsenvaltioista".

35. Asetuksen N:o 1408/71 II osaston sisältämien sääntöjen ainoa tarkoitus on määrittää sovellettava lainsäädäntö niiden henkilöiden osalta, joihin asetusta sovelletaan. Säännöillä sellaisenaan ei pyritä määrittämään niitä edellytyksiä, jotka koskevat oikeutta tai velvollisuutta liittyä sosiaaliturvajärjestelmään. Jäsenvaltioiden on itse lainsäädännössään määritettävä nämä edellytykset. [23] Näin ollen kun osaston II sisältämiä relevantteja sääntöjä soveltaen on määritelty, että tietyn jäsenvaltion lainsäädäntöä sovelletaan, tämän jäsenvaltion tehtävänä on määritellä se tulo, joka otetaan huomioon arvioitaessa sosiaalivakuutusjärjestelmään suoritettavia maksuja.

36. Yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt väitteen, jonka mukaan silloin kun tietyn jäsenvaltion lainsäädäntöä sovelletaan asetuksen N:o 1408/71 nojalla, kansalliset viranomaiset voivat vapaasti päättää kyseisen valtion sosiaaliturvajärjestelmän rahoitusmuodoista, [24] minkä lisäksi se on laajemmassa, perustamissopimuksen työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskeviin määräyksiin liittyvässä kontekstissa todennut, että "koska kansallisia lainsäädäntöjä ei ole yhdenmukaistettu yhteisössä, jäsenvaltiot voivat lähtökohtaisesti päättää tuloista, jotka on otettava huomioon sosiaalivakuutusmaksuja laskettaessa". [25]

37. Yhteisöjen tuomioistuin on myös katsonut, että liitteessä VII tarkoitetuissa tapauksissa henkilö, joka samanaikaisesti on palkatussa työssä yhden jäsenvaltion alueella ja toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, on näiden kummankin jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja siten kyseisen henkilön on suoritettava ne sosiaalivakuutusmaksut, jotka kummankin jäsenvaltion lainsäädännössä on säädetty hänen maksettavakseen. [26] Asetuksessa N:o 1408/71 on jätetty jäsenvaltioiden asiaksi sosiaalivakuutusjärjestelmistä säätäminen ja erityisesti sen määrittäminen, kuinka suuria vakuutusmaksuja on maksettava. [27] Asetuksella N:o 1408/71 perustettuun yhteensovittavaan järjestelmään, joka tämän asetuksen II osastossa koskee sen lainsäädännön määrittämistä, jota sovelletaan sellaisiin palkattuihin työntekijöihin tai itsenäisiin ammatin-

23 – Asia C-2/89, Kits van Heijningen, tuomio 3.5.1990 (Kok. 1990, s. I-1755, 19 kohta).

24 – Asia C-18/95, Terhoeve, tuomio 26.1.1999 (Kok. 1999, s. I-345, 33–35 kohta).

25 – Alaviitteessä 24 mainittu asia Terhoeve, tuomion 51 kohta.

26 – Alaviitteessä 13 mainittu asia De Jaeck, tuomion 39 kohta.

27 – Alaviitteessä 22 mainittu asia komissio v. Saksa, tuomion 29 kohta.

harjoittajiin, jotka käyttävät erilaisissa olosuhteissa liikkumisvapauttaan, kuuluu, että saman harjoitetun toiminnan perusteella suoritettavien maksujen suuruus vaihtelee sen jäsenvaltion mukaan, jossa tätä toimintaa osittain tai kokonaan harjoitetaan, tai sen sosiaaliturvalainsäädännön mukaan, jota tähän toimintaan sovelletaan. [28]

38. Näin ollen olen komission kanssa samaa mieltä siitä, että kysymyksessä olevan koron sisällyttäminen arviointiperusteeseen on siis yksinkertainen seuraus siitä, että 14 c artiklan nojalla koko Alankomaiden lainsäädäntöä sovelletaan Piatkowskiin kaikkine tähän liittyvine etuineen ja haittoineen.

Kansallisen toimivallan rajoitukset sosiaalivakuutusta koskevissa asioissa

39. Oikeuskäytännössä on asetettu joitakin rajoituksia jäsenvaltioilla sosiaalivakuutuksen alalla olevan vallan käytölle: niiden on esimerkiksi varmistettava, että niiden sosiaaliturvalainsäädäntö ei estä perustamissopimuksessa taattujen vapauksien tehokasta käyttämistä ja erityisesti, että siirtotyöläinen, joka on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ei joudu epäedullisempaan asemaan kuin työntekijä, joka on pysynyt kotimaassaan. [29]

40. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei kuitenkaan vaikuta siltä, että Piatkowski käytettyään oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen muuttamalla Alankomaista Belgiaan olisi joutunut siltä osin, miten korkosuoritusta käsitellään sosiaaliturvan yhteydessä, tämän vuoksi epäedullisempaan asemaan kuin työntekijä, joka on pysynyt kotimaassaan. Vaikuttaa riidattomalta, että vaikkei Piatkowski olisi muuttanut Belgiaan vaan olisi pysynyt Alankomaiden asukkaana, korkosuoritusta olisi käsitelty Alankomaissa samalla tavoin siten, että se olisi sisällytetty arviointiperusteeseen (tämä kysymys tosin on tietysti lopulta kansallisen tuomioistuimen ratkaistava).

41. Kansallinen tuomioistuin siteeraa myös oikeuskäytäntöä, jonka mukaan jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntö on EY 39 ja EY 43 artiklan vastainen, jos vakuutetulta vaa-

28 – Alaviitteessä 13 mainittu asia Hervein II, tuomion 52 kohta.

29 – Ks. alaviitteessä 22 mainitussa asiassa komissio v. Saksa julkisasiamies Ruiz-Jarabon antaman ratkaisuehdotuksen 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

dittavilla maksuilla ei tarjota mitään sosiaaliturvaan liittyvää lisäturvaa. [30] Käsiteltävänä olevassa asiassa kansallinen tuomioistuin toteaa, että Piatkowskin korkojen perusteella suoritettavien maksujen vastikkeena ei olisi mikään sosiaaliturvan muodossa tarjottava vastine, vaikka se epäilleekin, rajoittaako tämä vapaata liikkuvuutta, koska mistä hyvänsä kotimaisen sosiaalivakuutusmaksujen korotuksesta voitaisiin sanoa, että korotukselle ei ole sosiaaliturvan muodossa tarjottavaa vastinetta.

42. Yhdyn siihen, että pelkästään sitä, että vakuutetun maksuja korotetaan sen vuoksi, että asianomainen jäsenvaltio ottaa huomioon tietystä lähteestä saatavan tulon, ei voida itsessään pitää kyseisen henkilön liikkumisvapauden esteenä. Kuten sekä Alankomaiden hallitus että komissio katsovat, vaikka korkosuorituksesta perittävä maksu ei saa aikaan mitään erityistä täydentävää sosiaaliturvaa, koska Piatkowski kuuluu jo turvan piiriin, merkityksellistä on se, onko henkilön maksuvelvollisuuden vastapainona sosiaaliturva. Turvan laajuudella ja maksun täsmällisellä laskutavalla ei ole merkitystä. Edellä mainittu oikeuskäytäntö [31] koskee tilanteita, joissa maksujen suorittaminen tietyn jäsenvaltion sosiaalivakuutusjärjestelmään ei synnyttänyt asianomaisille työntekijöille oikeutta mihinkään sosiaaliturvaetuuksiin, [32] täydentävään sosiaaliturvaan [33] taikka sosiaaliturvaa koskevaan lisäturvaan. [34] Katson, että käsiteltävänä oleva tapaus erottuu näistä: suorittaessaan maksuja Alankomaiden järjestelmään Piatkowski on oikeutettu vanhuus- ja perhe-eläkkeisiin, perhe-etuuksiin sekä turvaan erityisten sairauskulujen osalta.

43. Kansallinen tuomioistuin kysyy lopuksi, olisiko se, että sekä Alankomaat että Belgia perisivät sosiaalivakuutusmaksuja korkosuorituksesta, yhteensopivaa työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kanssa. Koska tosiseikkojen perusteella on kuitenkin selvää, että tämä tilanne ei tule esiin käsiteltävänä olevassa asiassa, katson, ettei yhteisöjen tuomioistuimen ole tarpeen ratkaista tätä kysymystä.

30 - Alaviitteessä 13 mainittu asia Hervein II, tuomion 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

31 - Ks. alaviite 30.

32 - Yhdistetyt asiat 62/81 ja 63/81, Seco, tuomio 3.2.1982 (Kok. 1982, s. 223, 7 kohta).

33 - Asia C-53/95, Kemmler, tuomio 15.2.1996 (Kok. 1996, s. I-703, 13 kohta).

34 - Alaviitteessä 13 mainittu asia Hervein II, tuomion 64 kohta.

Ratkaisuehdotus

44. Näin ollen katson, että Gerechtshof te 's-Hertogenboschin esittämään kysymykseen on vastattava seuraavasti:

EY 39 ja EY 43 artikla ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohta eivät estä jäsenvaltiota kantamasta kansallisia sosiaalivakuutusmaksuja korkotulosta, jonka suorittaa tähän jäsenvaltioon sijoittautunut yhtiö toisessa jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle, johon asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b alakohdan nojalla, tulkittuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteen VII kanssa, sovelletaan näiden kummankin jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä.